

bringelsen af sigtelser – selv om den ikke kan karakteriseres som uberettiget – efter udvalgets opfattelse alligevel indebære et for den sigtede alvorligt, dybtgående indgreb, der er forbundet med en betydelig ideel krænkelse, f. eks. ved offentlig efterlysning. Der må derfor kunne gives erstatning, såfremt sigtelsen viser sig at være urigtig. Hvis udbredelsen af sigtelsen derimod kun sker til en begrænset personkreds, f. eks. ved en rutinemæssig afhøring, finder udvalget, at det ikke er tilstrækkeligt til at lade det være omfattet af det særlige erstatningsansvar uden culpa. Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets synspunkter.

Til § 1018 c.

Bestemmelsen svarer til § 1018 b i udvalgsminiretallets udkast. Bestemmelsen giver personer, der ikke har været sigtet, men som i forbindelse med en strafferetlig forfølgning mod en anden person har været udsat for straffeprocessuelle foranstaltninger, f. eks. sagsøgning eller beslaglæggelse, ret til at få erstatning efter reglerne i kapitel 93 a. Erstatningen ydes efter rimelighedsbetragtninger. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under pkt IV. A. 5.

Til § 1018 d.

Stk. 1 svarer til § 1018 c i udvalgets forslag. Bestemmelsen medfører en udvidelse af erstatningsansvaret, idet den omfatter alle *strafferetlige retsfølger*, der bortfalder efter anke og genoptagelse, og ikke som efter den gældende § 1018 b, stk. 4, kun frihedsberøvende retsfølger. Dette medfører blandt andet, at også strafferetlige retsfølger i form af betingede domme, rettighedsfortabelse og konfiskation er omfattet af reglen. Erstatningsansvaret er som hidtil objektivt. Henvisningen til § 1018 a medfører, at erstatningen kan ydes både for økonomisk og ideel skade.

Stk. 2 svarer til den gældende § 1018 b, stk. 4, 2. pkt. Efter bestemmelsen kan kun tiltaltes adfærd under strafforfølgningen komme i betragtning. Udvalget har ikke fundet anledning til formelt at opretholde denne afvigelse i forhold til reglerne om straffeprocessuelle indgreb (Betænkningen s. 33). For at udelukke tvivl om, at forhold forud for den strafferetlige forfølgning fortsat ikke skal kunne medføre nedsættelse eller bortfald af erstatningen, har justitsministeriet fundet det rigtigst at bibeholde den gældende bestemmelses udtrykkelige regel herom.

Til § 1018 e.

Bestemmelsens indhold og formulering svarer

med en redaktionel ændring til § 1018 e i mindretallets udkast.

Behandlingen af erstatningskravet foreslås frigjort fra straffesagen, fordi samtidig pådømmelse ikke er nødvendig, når skyldformodningsreglen ophæves. Den erstatningssøgende og hans forsvarer får hermed mere tid til at overveje, om erstatningskravet bør rejses.

Fristen for fremsættelse af kravet regnes fra dommens afsigelse, hvis tiltalte har været til stede ved dommens afsigelse. Ellers regnes fristen fra den dag, da udskrift af dommen er forkyndt for ham. Er sagen mod en sigtet ikke gennemført til dom, regnes fristen fra meddelelsen til ham om straffeforfølgningens ophør. For personer, der ikke har været sigtet, regnes fristen fra ophøret af indgrebet.

Kravet skal altid fremsættes over for anklagemyndigheden, således at der er mulighed for en administrativ imødekommelse af kravet. Afgørelsen af, om et erstatningskrav kan imødekommes administrativt, vil som hidtil blive truffet af justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil.

Stk. 2 svarer i forenklet udformning til den gældende § 1018 g, stk. 3.

Til § 1018 f.

Bestemmelsen svarer med enkelte ændringer til § 1018 e i udvalgets forslag.

Stk. 1 erstatter de gældende bestemmelser i § 1018 h, stk. 2, 1. pkt., § 1018 i og § 1018 k. Efter forslaget kan den erstatningssøgende først indbringe kravet for domstolene, når han har fået meddelelse om, at kravet ikke er imødekommet ved den administrative behandling efter forslagets § 1018 e. I tilfælde af helt eller delvis afslag indbringer anklagemyndigheden sagen for retten efter den erstatningssøgendes begæring.

Stk. 2 svarer til den gældende § 1018 h, stk. 4. I § 1018 e, stk. 2, i udvalgets forslag findes en bestemmelse om, at advokatbeskikkelse kan ske før sagens indbringelse for retten. Justitsministeriet har under lovforslagets udarbejdelse anmodet udvalget om at præcisere rækkevidden af denne bestemmelse. Udvalget har i den anledning udtalt, at behovet for advokatbeskikkelse inden sagens indbringelse for retten er begrænset, og at der næppe kan anføres stærke grunde for at bevare bestemmelsen. Justitsministeriet har herefter ikke fundet grundlag for at medtage bestemmelsen i forslaget.

Ifølge *stk. 3* skal erstatningssagen behandles i strafferetsplejens former. Ifølge 2. pkt. kan retten i visse tilfælde nægte at behandle et erstatnings-